

han – du (jag)
djuren – vi (alla)
jorden – vår

du står
i kroppens brand

.

speglingens ansikte
knastras fram

det du utför
handens hand
blickens blick
är du

utanför ansiktet
en odlad vägg

rutan någon blåst
byggnaden byggt
någon fött fram dej i
detta nus evighet

och alla väggar och alla dörrar ut ur
väggarna och alla dörrar in igen
bryter loss ditt namn ur väggen
skakar och vibrerar
namnet böjs i bågar

lämnar. försluter
innehar. räddar
enhet efter enhet
rymd efter rymd

dom är såna djur
halvt hela
där ljuset sticker i blicken
dom dör en annan död
nära din

drömmer
drömmer svart

når hit händerna
allting nattandas

kroppen stilla
solen
månen
orden
alldeles tysta

bilder av
spräckta ängar
slutna forsar
dina inandningar

*var föds maten?
burarna?
och vinden?*

beröringens fingrar
hungern inuti mättnaden
utplacerad inuti dej själv

så ska slutet komma
det rymms i tiden
du kan gå till brunnen efter vatten
eller vatten efter än

ljudlöst härmande tegelsten

tills du gräver ner dej
bortvänd från alla håll

ingenting sker i tanken
ingenting seglar i molnen
i ingenting